
890

Besluit van 15 december 1994, houdende wijziging van het Uitvoeringsbesluit verontreiniging rijkswateren

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Verkeer en Waterstaat van 19 oktober 1994, nr. RH 182865, Hoofddirectie van de Waterstaat, Hoofdafdeling Bestuurlijke en Juridische Zaken, gedaan mede namens de Staatssecretaris van Financiën;

Gelet op artikel 19, tweede en tiende lid, 20, tweede lid, 22, eerste lid, van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren;

De Raad van State gehoord (advies van 10 november 1994, nr. W09.94.0634);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Verkeer en Waterstaat van 13 december 1994, nr. RH 188127, Hoofddirectie van de Waterstaat, Hoofdafdeling Bestuurlijke en Juridische Zaken, uitgebracht mede namens de Staatssecretaris van Financiën;

Hebben goedgevonden en verstaan:

ARTIKEL I

Het Uitvoeringsbesluit verontreiniging rijkswateren¹ wordt als volgt gewijzigd:

A

Artikel 2, onderdeel k, komt te luiden:

k. heffing: de heffingen, bedoeld in de artikelen 10a en 10b.

B

In artikel 11, eerste lid, onderdeel a, vervalt: «met behulp van een werk».

C

Aan artikel 11, derde lid, wordt de volgende volzin toegevoegd:

Indien de beheerder van dat werk deze afvalstoffen, verontreinigende of schadelijke stoffen met voorafgaande zuivering in rijkswateren brengt, is de beheerder aan de heffing onderworpen voor de afvalstoffen, de

verontreinigende of de schadelijke stoffen, die door andere lozers met behulp van dat werk in rijkswateren worden gebracht.

D

Artikel 14 vervalt.

E

1. In artikel 15b, eerste lid, wordt «voor één of meer van de onder a en b genoemde stoffen» vervangen door: voor elk van de onder a en b bedoelde groepen van stoffen.

2. In artikel 15b, tweede lid, wordt «voor ieder van de onder a en b genoemde stoffen» vervangen door: voor elk van de onder a en b bedoelde groepen van stoffen.

F

Na artikel 15c wordt een nieuw artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 15d

1. In dit artikel wordt verstaan onder:

a. het beoordelingsjaar: het jaar volgend op het jaar waarin de maatregelen ten aanzien van de bestrijding van de verontreiniging met de stoffen, genoemd in artikel 10b, zijn voltooid;

b. het vergelijkingsjaar: het jaar dat drie jaren voor het beoordelingsjaar is gelegen.

2. Indien een heffingplichtige in het jaar 1995, 1996, 1997 of 1998 ten aanzien van de bestrijding van de verontreiniging met de stoffen, genoemd in artikel 10b, maatregelen treft, welke in het beoordelingsjaar leiden tot een afname van de verontreiniging van rijkswateren met die stoffen van ten minste 25% ten opzichte van het vergelijkingsjaar, vindt op diens verzoek een vermindering plaats van de belastingaanslagen met betrekking tot de lozing van bedoelde stoffen over het vergelijkingsjaar en de hierop volgende twee heffingsjaren.

3. De in het tweede lid bedoelde vermindering is gelijk aan het percentage dat wordt verkregen volgens de formule:

$$\frac{A - Bx(C/D)}{A} \times 100$$

waarbij

A = het aantal vervuilingseenheden van de heffingplichtige in het vergelijkingsjaar;

B = het aantal vervuilingseenheden van de heffingplichtige in het beoordelingsjaar;

C = het aantal geproduceerde eenheden in het vergelijkingsjaar;

D = het aantal geproduceerde eenheden in het beoordelingsjaar.

4. Het hoofd verleent de in het tweede lid bedoelde vermindering van de belastingaanslagen bij voor bezwaar vatbare beschikking.

5. In afwijking in zoverre van artikel 28, eerste lid, van de Invorderingswet 1990, wordt geen invorderingsrente in rekening gebracht voor zover de heffingplichtige uitstel van betaling is verleend met betrekking tot het deel van de belastingaanslagen dat overeenkomt met het vermoedelijk beloop van de vermindering, bedoeld in het tweede lid.

6. Dit artikel blijft buiten toepassing met betrekking tot de verontreiniging van rijkswateren welke is ontstaan door het brengen van die stoffen in rijkswateren vanuit een inrichting, in gebruik bij een openbaar lichaam voor het biologisch zuiveren van huishoudelijk afvalwater.

G

Artikel 16 vervalt.

H

1. In artikel 20, eerste lid, wordt «49, 49a, 53a» vervangen door: 47a, 48, 52 en 53.
2. In artikel 20, tweede lid, wordt «56» vervangen door: 55.

I

In artikel 23, tweede lid, wordt «60» vervangen door: 62.

J

Bijlage I wordt als volgt gewijzigd:

1. Onderdeel III van «C. Berekeningsvoorschriften» komt als volgt te luiden:

III. De in een etmaal geloosde hoeveelheden, uitgedrukt in kilogrammen, van de stoffen arseen, cadmium, chroom, koper, kwik, lood, nikkel en zink worden berekend volgens de formule:

$$\frac{Qxc}{1000}, \text{ waarbij}$$

Q = het aantal kubieke meters afgevoerd afvalwater in een etmaal
c = de concentratie van respectievelijk de stoffen arseen, cadmium, chroom, koper, kwik, lood, nikkel en zink, bepaald volgens de onder voorschrift B vermelde analysevoorschriften.

2. Aan «C. Berekeningsvoorschriften» wordt een onderdeel IV toegevoegd, luidende:

IV. Bij de bepaling van het aantal etmalen bedoeld in artikel 13, derde lid, onderdeel b, wordt gebruik gemaakt van de volgende formule:

$$n = \frac{\left(\frac{2 \times \sigma_n}{tso}\right)^2 \times N}{\left(\frac{2 \times \sigma_n}{tso}\right)^2 \times N}, \text{ waarbij:}$$

n = het berekende aantal meetdagen;

tso = toelaatbare statistische onnauwkeurigheid = $35/e^{0.000175 \times ie}$, indien ie wordt gemeten. ie wordt vervangen door respectievelijk VeG en VeZ, indien VeG respectievelijk VeZ wordt gemeten. Onder ie wordt verstaan de vervuilingswaarde in een jaar van de verontreiniging van rijkswateren met zuurstofbindende stoffen. Onder VeG respectievelijk VeZ wordt verstaan de vervuilingswaarde in een jaar van de verontreiniging van rijkswateren met de stoffen chroom, koper, lood, nikkel en zink respectievelijk met de stoffen arseen, cadmium en kwik;

N = het aantal lozingsdagen per jaar;

σ_n = spreidingspercentage in de meetwaarden.

In de bijlage II (tabel afvalwatercoëfficiënten) wordt onder vernummering van nummer 32 tot 32A nummer 32B ingevoegd luidende:

32B	a. lozing van voorspoelwater en spoelwater afkomstig van melkinstallaties	1 m ³ gebruikt water ten behoeve van de reiniging van melkinstallaties	0,052
	b. indien voorspoelwater afkomstig van melkinstallaties niet wordt geloosd maar sepeeraat wordt afgevoerd	1 m ³ gebruikt water ten behoeve van de reiniging van melkinstallaties	0,009

¹ Stb. 1985, 377, laatstelijk gewijzigd bij besluit van 29 december 1993, Stb. 780.

Het advies van de Raad van State wordt niet openbaar gemaakt op grond van het bepaalde in artikel 25a, vijfde lid jo. vierde lid, onder b, van de Wet op de Raad van State

ARTIKEL II

Dit besluit treedt in werking met ingang van 1 januari 1995.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

's-Gravenhage, 15 december 1994

Beatrix

De Minister van Verkeer en Waterstaat,
A. Jorritsma-Lebbink

De Staatssecretaris van Financiën,
W. A. F. G. Vermeend

Uitgegeven de *achtentwintigste* december 1994

De Minister van Justitie,
W. Sorgdrager

NOTA VAN TOELICHTING

ALGEMEEN

Dit besluit strekt tot wijziging van het Uitvoeringsbesluit verontreiniging rijkswateren (Uvr) op een aantal punten.

In de eerste plaats is door dit besluit een uitbreiding van de kring van heffingplichtigen voor de verontreinigingsheffing rijkswateren bewerkstelligd. In de tweede plaats is het op basis van dit besluit mogelijk om bij verontreiniging van rijkswateren door verschillende lozers met behulp van een werk dat niet in beheer is bij een openbaar lichaam, indien er door de beheerder voorafgaande zuivering plaatsvindt, de beheerder van dat werk voor de bovenbedoelde verontreiniging een belastingaanslag in de verontreinigingsheffing rijkswateren op te leggen.

Voorts is door dit besluit bewerkstelligd dat het Uvr geheel is aangepast aan de wijzigingen van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren (Wvo) die bij wet van 24 december 1992 (Stb. 1992, 702) zijn aangebracht. De wijzigingen aangegeven in artikel I, onderdeel A, D, E en G hebben daarop betrekking. Artikel 14 vervalt aangezien de Wvo in de desbetreffende regeling voorziet.

In de vierde plaats is in het Uvr een stimuleringsregeling opgenomen ten aanzien van de bestrijding van verontreiniging van rijkswateren met andere dan zuurstofbindende stoffen. De Commissie onderzoek financieringsstelsel waterbeheer heeft in haar rapport «Naar een financieringsstructuur passend bij integraal waterbeheer» een dergelijke regeling voorgesteld, die in het hierop betrekking hebbende regeringsstandpunt is onderschreven (Kamerstukken II, 1991/92, 22 728, nr. 1, blz. 20). In de vijfde plaats is het Uvr aangepast aan de wijzigingen van de Algemene wet inzake rijksbelastingen en de Invorderingswet 1990, die bij wet van 29 juni 1994 (Stb. 499) zijn doorgevoerd.

In de zesde plaats zijn in bijlage I nadere regelen opgenomen op het vlak van de frequentie van meting en bemonstering.

Tenslotte zijn in bijlage II (tabel afvalwatercoëfficiënten) coëfficiënten voor het reinigen van een melkinstallatie ingevoegd.

FINANCIËLE GEVOLGEN

Dit besluit resulteert enerzijds in een lastenverzwaring en anderzijds in een lastenverlichting voor bedrijfsmatige lozers op rijkswateren.

De wijziging van artikel 11, eerste lid, onderdeel a, leidt tot een lastenverzwaring voor de lozers op rijkswateren, die thans lozen anders dan met behulp van een werk. Naar verwachting zullen, als gevolg van de bovengenoemde wijziging, op transactiebasis, de jaarlijkse meeropbrengsten voor het Rijk ongeveer f 300 000, bedragen.

De in het nieuwe artikel 15d van het Uvr opgenomen stimuleringsregeling leidt, op transactiebasis, naar verwachting tot een jaarlijkse opbrengstenderving voor het Rijk van ongeveer f 1 500 000. Aangezien de verontreiniging van rijkswateren met de in artikel 10b bedoelde stoffen, met ten minste 25% moet zijn verminderd, zal slechts bij een beperkt aantal lozers op rijkswateren door de stimuleringsregeling een lastenverlichting optreden.

In de raming van de inkomsten van de verontreinigingsheffing rijkswateren voor 1995 en voor de volgende jaren is rekening gehouden met de financiële gevolgen van deze wijziging.

Artikel 1

B. In artikel 11, eerste lid, onderdeel a, wordt door het schrappen van de beperking «met behulp van een werk» volledig aangesloten bij artikel 17, eerste lid, van de Wvo en de ruimte die deze bepaling met betrekking tot de heffingplicht biedt volledig benut. Op deze wijze wordt bewerkstelligd dat ook de lozingen, anders dan met behulp van een werk op rijkswateren, van de in artikelen 10a en 10b van het Uvr genoemde stoffen mede in de verontreinigingsheffing rijkswateren betrokken kunnen worden. Het doet niet meer terzake op welke wijze, al dan niet met behulp van een werk, afvalwater wordt geloosd.

De onderhavige wijziging is met name ingegeven door het feit dat in de praktijk gebleken is dat saneringsmaatregelen veelal heffingplicht tot gevolg hadden, aangezien er vanwege de aangebrachte voorzieningen in het vervolg sprake was van een lozing met behulp van een werk. Dit had een remmend effect op saneringsmaatregelen die het milieu ten goede zouden komen. Met de voorgestelde wijziging wordt overigens aangesloten bij de gedragslijn van de regionale kwaliteitsbeheerders, die lozingen anders dan met behulp van een werk reeds gedurende enige tijd aan hun Wvo-heffing hebben onderworpen.

C. Artikel 11, derde lid, is zodanig gewijzigd dat bij verontreiniging van rijkswateren door verschillende lozers met behulp van een werk dat niet in beheer is bij een openbaar lichaam, de beheerder van dat werk, indien voorafgaande zuivering plaatsvindt, aan de verontreinigingsheffing rijkswateren is onderworpen. In een dergelijk geval is het namelijk onmogelijk gebleken om te bepalen welke lozer voor welk gedeelte van het effluent verantwoordelijk is. In de praktijk werd de thans gecodificeerde regel dan ook reeds toegepast. Indien er geen voorafgaande zuivering plaatsvindt blijven de verschillende lozers aan de verontreinigingsheffing rijkswateren onderworpen.

E. De redactie van artikel 15b, eerste en tweede lid, is in lijn gebracht met artikel 19, zesde en achtste lid, van de Wvo. Dit impliceert dat, evenals voor de toepassing van laatstgenoemde bepalingen, ook bij de toepassing van artikel 15b, eerste en tweede lid, wordt uitgegaan van het totale aantal vervuilingseenheden voor elk van de in die bepalingen genoemde groepen van stoffen en niet van het aantal voor iedere stof. Dit betekent dat, wat de toepassing van het eerste lid betreft, het hoofd het werkelijk aantal vervuilingseenheden in aanmerking kan nemen, indien hij aannemelijk maakt dat het aantal vervuilingseenheden voor die groep meer dan 10 bedraagt. In zoverre wordt de bewijslast van het hoofd minder zwaar. Dit spoort met de strekking van artikel 19, zesde en achtste lid. Daar staat tegenover dat de bewijslast voor de heffingplichtige, waar het de toepassing van het tweede lid betreft, minder zwaar wordt. De heffingplichtige hoeft namelijk niet meer aannemelijk te maken, teneinde een voor hem kostbaar onderzoek naar de vervuilingsswaarde met niet-zuurstofbindende stoffen achterwege te kunnen laten, dat het aantal vervuilingseenheden voor elke van de onder a en b genoemde stoffen minder dan 10 bedraagt. Hij kan thans volstaan met aannemelijk te maken dat het aantal vervuilingseenheden minder dan 10 bedraagt voor één van de onderscheiden groepen van stoffen, teneinde onderzoek met betrekking tot de vervuiling van de desbetreffende groep van stoffen achterwege te kunnen laten. Dit kan betekenen dat voor de ene groep van stoffen wel een onderzoeksverplichting bestaat en voor de andere groep van stoffen niet, omdat voor de laatste groep het aantal vervuilingseenheden minder dan 10 bedraagt.

F. De Commissie onderzoek financieringsstelsel waterbeheer heeft in haar eerder genoemd advies (blz. 97 en 98) aanbevolen een stimuleringsregeling in het leven te roepen ten aanzien van de bestrijding van verontreiniging van rijkswateren met andere dan zuurstofbindende stoffen. In het regeringsstandpunt inzake het voornoemde rapport wordt dit voorstel door de regering overgenomen (Kamerstukken II, 1991/92, 22 728, nr. 1, blz. 20-21). Met dit artikel is uitvoering gegeven aan dit regeringsstandpunt.

De belastingaanslagen ter zake van de verontreiniging van rijkswateren met betrekking tot de in artikel 19, zesde lid, van de Wvo genoemde stoffen, worden over de drie heffingsjaren voorafgaand aan het heffingsjaar volgend op het heffingsjaar waarin de saneringsmaatregelen zijn geëffectueerd, verminderd met het percentage, berekend volgens de in het derde lid opgenomen formule, indien dit percentage ten minste 25 bedraagt. De heffingplichtige dient, om in aanmerking te komen voor de vermindering, de saneringsmaatregelen in de periode 1995 tot en met 1998 te hebben geëffectueerd. De hoogte van de vermindering is afhankelijk van het effect van de genomen maatregelen. Het resultaat van de maatregelen kan pas worden bepaald, indien het effect hiervan gedurende een vol heffingsjaar kan worden gemeten. Dat is in het heffingsjaar dat volgt op het jaar waarin de maatregelen zijn voltooid. Het saneringseffect wordt dan ook bepaald door het aantal vervuilingseenheden in het beoordelingsjaar te vergelijken met het aantal vervuilingseenheden in het heffingsjaar dat hieraan drie jaren voorafgaat. Met de term geproduceerde eenheden, zoals deze in de formule wordt gebezigd, wordt bedoeld op de eenheden gereed produkt die in een bepaald jaar worden voortgebracht. Onder gereed produkt wordt ook verstaan al hetgeen de desbetreffende inrichting verlaat voor verdere bewerking. Op basis van het tweede en het derde lid, wordt een vermindering verleend, indien per geproduceerde eenheid, de verontreiniging van rijkswateren met stoffen, als bedoeld in artikel 19, zesde lid, van de Wvo, met ten minste 25% wordt verminderd. De formule is slechts toepasbaar op productiebedrijven. De niet-productiebedrijven overschrijden namelijk de in artikel 19, zesde lid, van de Wvo en de in artikel 15b van het Uvr genoemde grenzen niet en worden dan ook niet voor de lozing van de in artikel 19, zesde lid, van de Wvo, genoemde stoffen, op rijkswateren aan de verontreinigingsheffing rijkswateren onderworpen.

In het vierde lid is bepaald dat de vermindering van de aanslag door het hoofd van het Bureau verontreinigingsheffing rijkswateren geschiedt bij voor bezwaar vatbare beschikking.

Er is, blijkens het tweede lid van artikel 15d, voor gekozen om de tegemoetkoming aan de desbetreffende belastingschuldige in de vorm van een vermindering van de vastgestelde aanslag te verlenen. Ten aanzien van het, volgens het hoofd van het Bureau verontreinigingsheffing rijkswateren, vermoedelijk beloop van de vermindering wordt bovendien uitstel van betaling verleend. Op deze wijze wordt voorkomen dat de desbetreffende belastingschuldige een bedrag moet voldoen, dat hij later weer terugontvangt.

Ingevolge het vijfde lid, wordt ten aanzien van het vermoedelijk beloop van de vermindering waarvoor uitstel van betaling is verleend, geen invorderingsrente aan de desbetreffende belastingschuldige in rekening gebracht.

Het zesde lid bepaalt dat geen tegemoetkoming wordt verleend voor lozingen vanuit een inrichting, in gebruik bij een openbaar lichaam voor het zuiveren van biologisch afvalwater, aangezien in artikel 19a, derde lid, van de Wvo, voor deze lozingen reeds een reductieregeling is opgenomen.

H, I. Het betreft hier aanpassingen aan wijzigingen van de Algemene wet inzake rijksbelastingen en van de Invorderingswet 1990 zoals die bij wet van 29 juni 1994 (Stb. 499) zijn aangebracht.

J. In onderdeel III van de onder C opgenomen berekeningsvoorschriften van bijlage I van het Uvr is in de vermelding van de stoffen telkenmale koper toegevoegd, aangezien de verontreinigingsheffing rijkswateren zich ook uitstrekt tot de verontreiniging van rijkswateren met koper. Aan dat voorschrift is een onderdeel IV toegevoegd, waarin de formule is opgenomen aan de hand waarvan het hoofd de beperkte meetfrequentie vaststelt.

Door het opnemen van de vorenbedoelde formule worden de heffingplichtige meer waarborgen geboden. Op basis van artikel 13, derde lid, kan tegen de beschikking van het hoofd betreffende de beperkte meetfrequentie een bezwaarschrift worden ingediend en tegen de uitspraak daarop beroep worden ingesteld.

K. In bijlage II (tabel afvalwatercoëfficiënten) zijn coëfficiënten voor het reinigen van een melkinstallatie, waaronder in dit besluit wordt begrepen de opslagtank met bijbehorend leidingwerk, ingevoegd. Het aantal inwonerequivalenten voor deze activiteit wordt berekend door het aantal gebruikte kubieke meters voorspoelwater en spoelwater te vermenigvuldigen met één van de onder nummer 32b opgenomen coëfficiënten. Onder voorspoelwater wordt verstaan het water dat gebruikt wordt voor de eerste reiniging van de melkinstallatie en onder spoelwater het overige water dat voor de reiniging van de melkinstallatie wordt gebruikt.

Bij de toepassing van deze coëfficiënten wordt onderscheid gemaakt tussen bedrijven die het voorspoelwater met het spoelwater lozen op het riool of oppervlaktewater en bedrijven die het voorspoelwater separaat van het spoelwater afvoeren. Bij de eerstgenoemde categorie wordt een coëfficiënt van 0,052 ie per kubieke meter gebruikt voorspoelwater dan wel spoelwater gehanteerd, bij de andere categorie wordt gebruik gemaakt van een coëfficiënt van 0,009 ie per kubieke meter gebruikt voorspoelwater dan wel spoelwater. Om voor de lagere coëfficiënt in aanmerking te komen dient de heffingplichtige aan te tonen dat het voorspoelwater separaat wordt afgevoerd. Indien het voorspoelwater wordt afgevoerd naar een giertank of mestkelder kan dit bij voorbeeld worden aangetoond door het gebruik van een besturingsklep of driewegklep, die wordt aangestuurd door een reinigungsautomaat. De heffingplichtige moet middels betalingsbewijzen aantonen hierover te beschikken en de klep moet zodanig zijn gemonteerd dat de werking ervan eenvoudig kan worden gecontroleerd. Ingeval van afvoer van het voorspoelwater per as naar een verwerker, dient de heffingplichtige afvoerbewijzen te overleggen om in aanmerking te komen voor toepassing van de coëfficiënt van 0,009 ie per m³ gebruikt water. Indien geen meting plaatsvindt van de hoeveelheid water die gebruikt wordt voor het reinigen van een melkinstallatie, wordt deze op 120 m³ per jaar gesteld. Uit onderzoeken is namelijk gebleken dat dit de gemiddelde hoeveelheid water is, die wordt gebruikt voor de reiniging van een melkinstallatie. Van deze waarde kan worden afgeweken indien het hoofd van het Bureau verontreinigingsheffing rijkswateren aannemelijk maakt dat voor het reinigen van de melkinstallatie een grotere hoeveelheid water is gebruikt.

De Minister van Verkeer en Waterstaat,
A. Jorritsma-Lebbink

De Staatssecretaris van Financiën,
W. A. F. G. Vermeend